

[Elgaard.]

ledelsen, altsaa ogsaa over for den højtærede Minister for offentlige Arbejder.

Men dernæst vil jeg gerne sige til Ministeren, at disse Bestræbelser kunde jeg ønske ikke skulde lægge saa stærkt Beslag paa Statsbaneledelsens Arbejde, at man helt glemte andre Opgaver inden for Statsbaneledelsen. Det, jeg her tænker paa, har jeg berørt før, og derfor kan jeg sige det kort. Ude paa Statsbanernes Sidelinier er man ikke saa lidt tilbage med Hensyn til to Opgaver, nemlig en noget hurtigere — jeg forlanger ikke Eksprestog, men en noget hurtigere — Betjening af Statsbanernes Passagerer og særlig et noget bedre Materiel. Det er i Virkeligheden paa adskillige af Statsbanernes Sidelinier næsten en Tortur at sidde 2—3—4 Timer i et saadant Jernbanetog, der snegler sig af Sted, holder 10—15 Minutter paa hver Station o. s. v. Jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa disse Forhold. Jeg tror, det vil lønne sig saa hurtigt, som det er muligt, for Statsbanernes Ledelse at tænke paa disse Dele af Statsbanernes Omraade. Jeg tror, det vil lønne sig økonomisk.

Endelig har jeg endnu en lille Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den er uhyre beskeden og lokalt begrænset. Det angaar Postvæsenet. Hvis den højtærede Minister vil lade sine Embedsmænd undersøge Lægningen af Postruter i vort Land, vil den højtærede Minister nogle Steder finde, at man i Øjeblikket har en Inddeling, der ikke er forsvarlig og rimelig i den Tid, vi lever i, naar det gælder om at bringe Befolkningen dens Postsager ud paa rimelig og hurtig Maade. Det, det drejer sig om, er, som sagt, et strengt begrænset Forhold, men det har nok Sidetilfælde andre Steder.

Det vedrører et Postdistrikt oppe i Himmerland, der har som Postfordelingssted Byen Vilsted. Postfordelingen fra Byen Vilsted sker paa saadanne Tider, at Beboerne i et af Postdistrikterne deroppe faar deres Københavnspost, altsaa deres Post herovre fra Øerne, et Døgn senere, end samme Befolkning vilde faa den, hvis Postfordelingen foregik fra Byen Overlade. Dertil kommer, at Beboerne deroppe har al deres Forbindelse med Overlade, Mejeri, Brugsforening o. s. v., o. s. v., medens de ingen som helst Forbindelse har med Vilsted.

Det er altsaa et stærkt begrænset, lokalt Forhold, men jeg tror, man vil kunne finde sideløbende Tilfælde andre Steder. Jeg vil gerne henlede Postvæsenets

og derfor den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Finansminister. Jeg lagde Mærke til, hvorledes den højtærede Finansminister i sin Svartale paa de finansielle Betragtninger, der var fremført her i Salen, i ganske særlig Grad omtalte nogle økonomiske Betragtninger i Venstrepressen. Da jeg jo har nogen Tilknytning til Venstrepressen, var det i og for sig ikke urimeligt, om jeg gjorde nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister, men jeg vil gerne sige, at jeg ønsker ikke at blande mig i den Strid, der her staar mellem Repræsentanter for forskellige Partier og den højtærede Finansminister angaaende Posteringspaa Statsregnskab og Finanslov, jeg ønsker ikke at være anmassende og vil derfor heller ikke gøre Forsøg paa at retlede hverken til den ene eller til den anden Side.

Jeg vil kun gøre den Bemærkning til den højtærede Finansminister vedrørende dette Forhold, at hvis den højtærede Finansminister vil tænke tilbage paa de Perioder, da der sad en Venstreregering, saa tror jeg, at han vil sande over for sig selv, at Kritikken fra den Presse, der repræsenterede den højtærede Ministers Parti som Oppositionsparti, ikke lagde Fingrene imellem, hverken med Hensyn til Posterings eller med Hensyn til selve det økonomiske Facit, Spørgsmaalet om Underskud eller Overskud. Derfor har jeg blot den Bemærkning at gøre: Skulde vi ikke i hvert Fald prøve — i denne Tid, hvor der fra mange Sider opfordres til Forstaaelse og Samarbejde —, skulde vi i hvert Fald ikke prøve at behandle hinanden nogenlunde ens, enten vi er i den ene eller den anden Situation?

Endvidere vil jeg gerne rette en Forespørgsel — det bliver nærmest til den højtærede Indenrigsminister. Der har nogle Gange under de forløbne Dages Debat været rettet det Spørgsmaal til de Ministre, der har haft med de Sager at gøre, hvorom Debatten førtes, om de Love, der tog Sigte paa at skaffe Beskæftigelse, og som gennemførtes i Forsommeren, var udnyttet i den Udstrækning, som de Parter ønskede, der gennemførte disse Love, og hvilket Resultat man havde naaet paa disse Omraader, eller, hvis det første ikke var Tilfældet, hvordan man saa bedømte Stillingen med Hensyn til Fremtiden.

Jeg tænker her først og fremmest paa Loven om Udlaan til Kommuner. Maa jeg om den sige, at den Beretning, der er afgivet til det Udval, der behandlede de